Uitspraak Geschilleommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0560
(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter, mr. A.M.T. Wigger,
drs. P.M. Mallekoote, leden en mr. R.A. Blom, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 20 oktober 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 4 juli 2022
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013/ Relevante artikelen uit de AVG en UAVG

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie, het IVR, het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR voor de duur van acht jaar opgenomen omdat de bank meent dat de consument bij een kredietaanvraag een rekeningafschrift heeft aangepast en ingediend. De consument vordert verwijdering van deze registratie omdat zij slachtoffer is van identiteitsfraude; iemand anders heeft met haar gegevens het krediet aangevraagd. De commissie oordeelt dat de verklaring van de consument ongeloofwaardig is en dat de bank terecht tot de conclusie is gekomen dat de consument valse gegevens heeft aangeleverd bij de kredietaanvraag. De bank mocht daarom de persoonsgegevens van de consument opnemen in de diverse registers.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 1 april 2022. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met haar vertegenwoordiger mr. R. Shahbazi, advocaat. Ook de bank was aanwezig.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 24 april 2019 heeft Rabo Direct Financering B.V. handelend onder de naam Freo (zijnde een dochtermaatschappij van de bank) een aanvraag op naam van [naam consument] voor een persoonlijke lening ter hoogte van € 15.000,00 ontvangen.

2.2 Op 1 mei 2019 heeft Freo telefonisch contact opgenomen met de consument om de aanvraag volledig te maken. In dit gesprek is besproken dat de consument eind april nog geen loonstrook had en de aanvraag toen is aangehouden. Omdat zij nu wel een loonstrook heeft wil ze de aanvraag doorzetten. In het gesprek worden haar persoonsgegevens, haar inkomsten van haar baan (€ 2.000,00) en haar doorlopende kredieten besproken en wordt besproken welke vaste lasten zij heeft. Ook wordt uitgelegd dat zij een aantal documenten moet toesturen en ondertekenen via IDIN.

2.3 Na deze telefonische beoordeling heeft Freo de leningsaanvraag goedgekeurd en enkele documenten naar de consument gestuurd. Op 1 mei 2019 ontving Freo de stukken retour. De stukken zijn digitaal geretourneerd. De leningsovereenkomst, de machtiging voor een doorlopende incasso en een overzicht uitbetaling lening waren ondertekend door middel van IDIN.

2.4 In het kader van de kredietaanvraag heeft de consument op verzoek van de bank verschillende documenten overgelegd, waaronder een rekeningafschrift van ING Bank N.V. Omdat Freo twijfelde aan de juistheid van het aangeleverde rekeningafschrift, heeft zij schriftelijk contact opgenomen met ING. ING heeft aangegeven:
"0 De salarisboeking van 29/4 bedraagt slechts € 0,53 in plaats van € 2.000,00.
0 In het gehele afschrift zijn wijzigingen aangebracht
0 Bijschrijvingen van Belastingdienst (toeslagen) zijn verwijderd
0 Bij veel afschrijvingen zijn bedragen naar beneden aangepast
0 Restitutie declaratie Zorgverzekeraar verwijderd
0 Mw past regelmatig de plaatsnaam bij een betaalautomaat aan van Heerhugowaard naar Haarlem
0 Begin en eindsaldo en totaal af- en bijschrijvingen wijkt af
0 NAW gegevens komen overeen."

2.5 Op 9 mei 2019 heeft een medewerker van Freo gebeld naar het mobiele nummer van de consument zoals dat bekend was bij Freo. In dit gespreksverslag staat:

"Ik vraag of ik spreek met [naam consument] *en of ze een kredietaanvraag bij Freo heeft ingediend? Op beide vragen antwoord ze bevestigend. Ik geef aan dat we een fraude onderzoek zijn gestart omdat we twijfels hebben bij voornamelijk haar bankafschrift. Daar begrijpt ze niets van, ze heeft het gewoon gedownload en naar Freo gestuurd. Ik laat haar weten dat ik contact heb gehad met de ING bank en dat er wel degelijk aanpassingen zijn gedaan.* [Naam consument] *zegt dat het een PDF is dus dat daar geen aanpassingen aan gedaan kunnen worden. Ik leg voor de laatste keer uit dat dat wel is gebeurd, haar salaris bijvoorbeeld komt niet op deze manier voor in het systeem van ING.* [Naam consument] *blijft bij haar verklaring, ze heeft het gedownload en zonder wijzigingen aan te brengen naar Freo gestuurd. Ik leg haar daarna de consequenties uit zoals het doen van aangifte en opname van haar gegevens in het Landelijk Incidentenregister."*

2.6 Op 28 mei 2019 heeft Freo aangifte gedaan van een poging tot oplichting en valsheid in geschrifte.

2.7 De bank heeft per brief van 28 mei 2019 aan de consument medegedeeld dat zij op basis van gesignaleerde onregelmatigheden de persoonsgegevens van de consument voor acht jaar (tot 14 april 2027) heeft opgenomen in het Intern Verwijzingsregister (hierna: IVR), het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde Extern Verwijzings-register (hierna: 'EVR'). De consument heeft tegen de registraties bezwaar gemaakt en hierover een klacht ingediend bij de bank. De bank heeft het bezwaar afgewezen.

2.8 Consument heeft op 6 juni 2019 aangifte gedaan van horizontale fraude.

2.9 Op 17 januari 2020 heeft het Openbaar Ministerie de bank per brief geïnformeerd dat de zaak tegen de consument wordt geseponeerd vanwege een gebrek aan bewijs.

Ter zitting

2.10 Ter zitting is de consument gevraagd om haar diploma van haar studie Farmacie binnen één week na de zitting aan de commissie te sturen. Ondanks meerdere herinneringen van Kifid aan de gemachtigde van de consument om dit stuk aan te leveren, heeft Kifid niets vernomen van de gemachtigde van de consument of consument zelf.

De klacht en vordering

2.11 De consument stelt dat iemand anders, die zich als haar voordeed, de persoonlijke lening heeft aangevraagd met vervalste gegevens. De consument heeft hier niets mee te maken en zou daarom ook niet de gevolgen moeten dragen. Daarom vordert de consument verwijdering van haar persoonsgegevens uit het IVR, Incidentenregister en EVR. Mocht de commissie de registratie niet doorhalen dan vordert de consument verkorting van de registraties. Voor de onderbouwing van haar stelling voert de consument het volgende aan.

2.12 De consument verklaart dat iemand anders zonder haar toestemming toegang heeft gehad tot haar spullen en zo een lening heeft geprobeerd aan te vragen. Zij studeert vaak in de universiteitsbibliotheek en als ze gaat lunchen laat ze haar laptop, telefoon en portemonnee liggen. Deze persoon moet de lening hebben aangevraagd en de documenten hebben ondertekend en geretourneerd. Zij verklaart bovendien dat ze zelf de documenten niet ondertekend kan hebben omdat ze niet weet hoe IDIN werkt.

2.13 De informatie die de onbekende aanvrager heeft overgelegd klopt ook niet. De consument geeft aan dat zij niet werkzaam is bij het bedrijf dat vermeld staat op de bij Freo aangeleverde (vervalste) loonstrook, [naam zaak]. Zij kent [naam zaak] wel want het is de koffiezaak van een kennis van haar, maar zij verklaart hier nooit tegen betaling te hebben gewerkt. Zo af en toe helpt zij, maar wordt daar niet voor betaald.

2.14 De consument heeft verklaard dat ook de gesprekken die de bank op 1 mei en 9 mei 2019 heeft gehad, niet met haar waren maar met de onbekende aanvrager. Later heeft de consument haar verklaring gewijzigd en uitgelegd dat zij de bank op 9 mei 2019 wel heeft gesproken, maar dat het in dat gesprek ging om de leningsaanvraag uit 2018 ging. Daarom heeft zij bevestigend geantwoord op de vraag of zij een krediet had aangevraagd en aangegeven dat zij geen PDF had aangepast. Dit was miscommunicatie.

2.15 Ook het Openbaar Ministerie heeft niet voldoende aanwijzingen gevonden dat het de consument is geweest die heeft geprobeerd de bank te misleiden. Het Openbaar Ministerie heeft de zaak immers geseponeerd vanwege een gebrek aan bewijs. Dit bevestigt voor de consument dat zij niet degene is geweest die de onjuiste aanvraag heeft gedaan. De consument begrijpt niet dat de bank ondanks de beslissing van het Openbaar Ministerie zijn standpunt handhaaft.

Het verweer

2.16 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument.

3. De beoordeling

3.1 De commissie dient te beoordelen of de registratie van de gegevens van de consument in de diverse registers gerechtvaardigd is. De commissie zal daarbij beoordelen of de registraties juist zijn, proportioneel zijn en of de duur van de registraties proportioneel is.

Registratie in het Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister (EVR)

3.2 Allereerst zal de commissie de vraag beantwoorden of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.

3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: PIFI, zie de bijlage voor de relevante artikelen), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

Beoordeling registratie in het EVR

3.4 Omdat opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR, en met name het EVR, voor de consument vergaande gevolgen kan hebben, moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument.[1] Artikel 5.2.1 PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoonsgegevens op grond van artikel 5.2.1 onder a en b, vereist is dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist.[2] Vervolgens moet, op grond van artikel 5.2.1 sub c PIFI worden beoordeeld of op grond van een en ander opname in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur.

3.5 Door het aanleveren van gemanipuleerde loonstroken en bankafschriften maakt iemand zich in principe schuldig aan valsheid in geschrifte en een poging tot oplichting.

---

[1] Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3 en Kifid GC 2017- 717 onder 4.2, te vinden op www.kifid.nl.

[2] Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en Kifid GC 2018-377 onder 4.2 en 4.3.

De consument heeft daarentegen verklaard dat iemand anders zich heeft voorgedaan als haar en een krediet met vervalste gegevens heeft aangevraagd. De commissie acht deze verklaring ongeloofwaardig en licht haar oordeel toe.

3.6 De consument heeft wisselend verklaard hoe met haar gegevens een kredietaanvraag is gedaan. Gedurende de klachtprocedure bij de bank en tijdens de schriftelijk procedure bij Kifid heeft de consument verklaard dat zij haar spullen wel eens in de universiteits-bibliotheek achterlaat en dat iemand anders met haar telefoon, bankpas en laptop het krediet moet hebben aangevraagd, de documenten heeft ondertekend en de bank telefonisch te woord heeft gestaan. Onduidelijk is hoe die persoon kon inloggen op haar persoonlijke bankomgeving, de beveiligingscode wist en haar pincode voor haar telefoon. De consument heeft verder geen bewijs overgelegd die deze verklaring ondersteunt. Vervolgens heeft de consument tijdens de zitting opeens verklaard dat wel bekend is wie met de bank heeft gesproken en zich daarbij als haar heeft voorgedaan, te weten een toenmalige huisgenoot. De consument wil de gegevens van deze persoon echter niet delen omdat zij door een moeilijke periode gaat. Geen van beide verklaringen duiden echter hoe iemand anders de documenten met IDIN, een autorisatiemethode die strikt persoonlijk is, heeft kunnen ondertekenen en retourneren via het klantportaal. De scenario's verklaren ook niet hoe het kan dat die persoon op 1 en 9 mei 2019 over de mobiele telefoon van de consument, die niet als gestolen of vermist is opgegeven, kon beschikken precies op het moment dat de bank belde om de aanvraag te bespreken. Uit de geluidsopnames en het feit dat het mobiele nummer nog steeds door de consument in gebruik is, acht de commissie het zeer waarschijnlijk dat de consument deze gesprekken zelf heeft gevoerd en zelf onjuiste informatie heeft gegeven. Zeker omdat de consument eerder terugkwam op haar verklaring dat ze de bank nooit had gesproken. Ze zou zijn vergeten dat ze de bank had gesproken op 9 mei 2019 en dat ze in dat gesprek onjuiste informatie heeft gegeven omdat ze dacht dat het gesprek ging over een leningsaanvraag uit 2018. Deze verklaring strookt weer niet met haar eerdere verhaal dat ze nooit eerder een lening bij de bank heeft aangevraagd.

3.7 Op basis van het voorgaande oordeelt de commissie dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden dat de consument de kredietaanvraag heeft gedaan en daarbij valse gegevens heeft verstrekt om de bank te bewegen een krediet te verstrekken en derhalve strafbare handelingen heeft verricht in de zin van artikel 225 en 326 van het Wetboek van Strafrecht. Er is voldaan aan de vereisten voor registratie in het EVR zoals genoemd in artikel 5.2.1 onder a en b PIFI.

Dat betekent dat de bank de persoonsgegevens van de consument in beginsel in het EVR mocht registreren.

3.8 Echter na de beslissing van de bank om tot registratie over te gaan, heeft het Openbaar Ministerie de zaak geseponeerd. Voor de vraag of de bank de persoonsgegevens van de consument rechtmatig heeft geregistreerd is daarom van belang welke waarde toegekend moet worden aan het sepot van het Openbaar Ministerie. Immers de bank heeft het besluit genomen om de persoonsgegevens van de consument op te nemen in het EVR, omdat zij heeft geconcludeerd dat de consument betrokken is bij een frauduleuze kredietaanvraag. De consument heeft de rechtmatigheid van de registratie van de persoonsgegevens betwist en daartoe onder andere aangevoerd dat uit het sepot blijkt dat volgens het Openbaar Ministerie voor valsheid in geschrifte het wettig en overtuigend bewijs ontbreekt. Omdat het Openbaar Ministerie de strafzaak tegen de consument heeft geseponeerd nadat de bank haar persoonsgegevens had geregistreerd dient er onderscheid te worden gemaakt tussen de situatie vóór het sepot en de situatie ná het sepot. Tot aan het moment dat de bank bekend is geworden met het sepot, mocht zij in redelijkheid ervan uitgaan dat de vermelding van de persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd was. De verklaring van de consument dat iemand anders zich als haar heeft voorgedaan en die persoon een krediet met valse gegevens heeft aangevraagd, heeft zij op geen enkele wijze aannemelijk kunnen maken. Door het aanleveren van gemanipuleerde loonstroken en bankafschriften maakt zij zich in principe schuldig aan valsheid in geschrifte en een poging tot oplichting. Pas vanaf het moment dat de bank bekend is geworden met de seponering van de strafzaak wegens onvoldoende bewijs geldt het voorgaande niet langer. De feiten zijn immers gewogen door het Openbaar Ministerie en door hem te licht bevonden. Daarmee is niet langer voldaan aan de maatstaf van artikel 5.2.1 onder a en b van het Protocol in die zin dat de bank er in redelijkheid niet meer van kan uitgaan dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan valsheid in geschrifte. Nadat zij bekend is geworden met het sepot ligt het op de weg van de bank om de registratie van de persoonsgegevens te heroverwegen.[3]

3.9 De commissie overweegt dat de aangifte van de bank heeft geleid tot strafrechtelijk onderzoek naar de consument. Na het seponeren van de strafzaak tegen de consument op de grond van ‘onvoldoende wettig en overtuigend bewijs’, was het aan de bank om een herbeoordeling te doen van de rechtmatigheid van de registraties van de persoonsgegevens van de consument.

[3] Zie Hof ’s-Hertogenbosch 7 december 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:5390, overwegingen 3.5.4 en 3.5.5

Het is dan aan de bank om te motiveren op welke gronden zij van mening is dat ondanks het sepotbesluit van het Openbaar Ministerie er geen aanleiding is de beslissing tot de registraties te herzien of de duur van de registraties te bekorten en om eventueel nieuwe feiten en/of omstandigheden naar voren te brengen.[4]

3.10 De bank heeft uitgelegd dat zij na de beslissing van het Openbaar Ministerie een herbeoordeling van het dossier heeft gedaan en tot de conclusie is gekomen dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan poging tot oplichting en valsheid in geschrifte.[5] De bank legt uit dat het Openbaar Ministerie tijdens zijn onderzoek geen contact met de bank heeft opgenomen zodat de bank kon uitleggen waarom zij heeft geconcludeerd dat sprake is van fraude en dat dit door de consument zelf is gepleegd. Daardoor heeft het Openbaar Ministerie niet over dezelfde stukken beschikking gehad als de bank. Als voorbeeld noemt de bank de telefoongesprekken tussen de consument en de bank. Het Openbaar Ministerie heeft ook geen navraag gedaan bij de bank over de ondertekening van de documenten met IDIN, een strikt persoonlijke onder-tekeningsmethode, of data hierover opgevraagd. Tot slot heeft de Bank gewezen op een uitspraak van Rechtbank Midden-Nederland van 20 maart 2019 (zaak C/16/475269/ KG ZA 19-93, ECLI:NL:RBMNE:2019:1166) waarin vanwege de feiten en omstandigheden van dat geval is geoordeeld dat de registratie van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR na sepot niet onrechtmatig is. Dit alles maakt, aldus de bank, dat de registraties ook na het sepot kunnen worden gehandhaafd.

3.11 De stelling van de consument dat de registratie van haar persoonsgegevens niet houdbaar is omdat het Openbaar Ministerie de aangifte tegen haar heeft geseponeerd omdat er te weinig bewijs is, maakt dit niet anders.

3.12 Op basis van het voorgaande oordeelt de commissie als volgt. Uit het dossier blijkt dat bij de aangifte enkel de documenten die met IDIN zijn ondertekend, de loonstrook en uitdraai van de bankgegevens zijn bijgevoegd. Niet is gebleken dat het Openbaar Ministerie over de andere documenten, die de bank wel in zijn bezit heeft, beschikte bij de beslissing om te vervolgen, terwijl de commissie deze informatie wel relevant acht voor de vraag of sprake is van opzet tot misleiding. Nu de bank over meer informatie beschikte dan het Openbaar Ministerie en door het Openbaar Ministerie ook geen toelichting is gevraagd aan de bank, heeft de bank ook na de herbeoordeling tot het standpunt mogen komen dat sprake is van opzet tot misleiding.

[4] Zie Kifid GC 2019-151 onder 4.5 en 4.6 en Kifid GC 2019-485 onder 2.8 e.v.
[5] Rechtbank Den Haag 2 april 2020, ECLI:NL:RBDHA:2020:3139, r.o. 4.17-4.20.

Daarnaast heeft de bank opnieuw een belangenafweging gemaakt of de gegevens van de consument in de registers mogen worden opgenomen.[6] Ondanks het sepot mag de bank de registratie handhaven.

De proportionaliteit van de registratie in het EVR

3.13 Op grond van artikel 5.2.1 sub c PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur; de bank dient daarbij de belangen van de consument mee te wegen.[7] De consument moet vervolgens onderbouwen op grond waarvan zij disproportioneel wordt geraakt in haar belangen en waarom haar belang prevaleert boven dat van de bank.

3.14 Ten aanzien van proportionaliteit van de registratie in het EVR en de duur van deze registratie (acht jaar), heeft de bank gesteld dat de gedragingen van de consument een bedreiging vormen voor de belangen van de bank en de financiële sector en dat de bank, haar klanten en de financiële sector beschermd moeten worden tegen personen die betrokken zijn bij oplichting. Dit belang weegt zwaarder dan het belang van de consument. Voorts heeft de bank gesteld dat de consument haar belang onvoldoende heeft aangetoond. Volgens de bank zijn er geen (bijzondere) omstandigheden aanwezig die verwijdering of verkorting van de externe registraties rechtvaardigen.

3.15 De consument heeft gesteld dat zij door de registraties onevenredig hard wordt geraakt omdat zij na haar studie Farmacie geen lening van 1 miljoen euro kan sluiten voor het opstarten van haar eigen apotheek. Ook wil zij in de toekomst samen gaan wonen met haar vriend en kan zij dan geen hypotheek krijgen voor een huis. Bovendien heeft het Openbaar Ministerie de zaak geseponeerd vanwege een gebrek aan bewijs. Dat de bank de registratie handhaaft, is niet juist.

3.16 De commissie stelt voorop dat het plegen van valsheid in geschrifte en poging tot oplichting ernstige vergrijpen zijn. De bank mocht ervan uitgaan dat de consument de informatie die zij ten behoeve van de kredietaanvraag bij Freo heeft aangeleverd volledig en – in ieder geval – niet gemanipuleerd was. Deze verplichting valt naar het oordeel van de commissie te herleiden tot een fundamentele eis in het maatschappelijk verkeer.[8] Het is de taak van de bank om de financiële sector in dit soort gevallen te beschermen en tot registratie over te gaan. De registratie is terecht.

---

[6] Rechtbank Den Haag 2 april 2020, ECLI:NL:RBDHA:2020:3139, r.o. 4.17-4.20.
[7] Vgl. Geschillencommissie Kifid 5 juli 2016, 2016-302.
[8] GC Kifid 2021-0472 en 2022-0057.

De enkele stellingen van de consument dat ze hard wordt geraakt doordat ze geen lening voor haar eigen bedrijf of nieuwe woning kan aanvragen, is onvoldoende om de registraties te verkorten. De consument heeft geen stukken overgelegd die haar stellingen onderbouwen. Bovendien blijft de consument volharden in haar standpunt. De EVR-registratie is proportioneel. Dit betekent dat de persoonsgegevens van de consument uiterlijk 14 april 2027 uit het EVR verwijderd moeten worden. De commissie merkt nog op dat als de omstandigheden van de consumenten in de toekomst wijzigen en zij als gevolg van de registraties problemen ervaren, het haar vrij staat om de bank te benaderen met het verzoek de registratieduur te heroverwegen.

Beoordeling registratie in het Incidentenregister

3.17 Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Hierboven is vastgesteld dat de opname van de gegevens in het EVR terecht en proportioneel is. Dit brengt mee dat deze gegevens in het Incidentenregister blijven staan.

Registratie in het Intern Verwijzingsregister (IVR)

3.18 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op terechte gronden tot registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) mocht overgaan wordt het volgende overwogen.

3.19 De hiervoor genoemde registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van haar gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen.

3.20 Op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, ook voldoende is om de registratie in de onderhavige registers te handhaven.

Slotsom

3.21 De klacht van de consument is ongegrond en de gegevens van de consument blijven staan in de Gebeurtenissenadministratie, het IVR, het Incidentenregister en EVR voor de duur van 8 jaar.

4. De beslissing

De commissie verklaart de klacht ongegrond en wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover vindt u in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, bemiddeling en (bindend) advies – 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

KiFiD
HET FINANCIËLE KLACHTENINSTITUUT

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

***2** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*

***a.** ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of*

***b.** ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*

(…)

***4** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*

(…)

***c.** indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.*

***5** Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.*